

Sygn. akt I ACz 1151/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Tomasz Ślęzak (spr.)

Sędziowie: SA Ewa Jastrzębska

SO (del.) Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2016 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko Jordanowi M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach z dnia 1 lipca 2016 r. sygn. akt I Nc 454/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Tomasz Ślęzak SSA Ewa Jastrzębska

Sygn. akt I ACz 1151/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 1 lipca 2016 r. przewodniczący w Sądzie Okręgowym zwrócił pozew powoda wskazując, że powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie uiścił opłaty sądowej od pozwu w wymaganej wysokości.

Na powyższe rozstrzygnięcie zażalenie złożył powód, wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 13 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 130² § 1 k.p.c. oraz art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego w związku z art. 509 k.c., poprzez ich niezastosowanie w sytuacji, gdy powód roszczenie swe wywodzi z czynności bankowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Powód – (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł pozew w postępowaniu upominawczym o zapłatę od pozwanego kwoty 87 024 zł. Jako podstawę żądania powód wskazał, że pozwany jest dłużnikiem (...) S. A., a powód na podstawie umowy cesji nabył od banku powyższą wierzytelność.

Zgodnie z treścią art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025, dalej: uksc) w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r., poz. 128, dalej: prawo bankowe), opłata stosunkowa wynosi 5% przedmiotu sporu, nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1 000 zł. Przepis ten wprowadzony został ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1854).

Wskazanie jakie czynności należy traktować jako czynności bankowe nastąpiło w przepisie art. 5 ust 1 i 2 prawa bankowego.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego trafnie uznano w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, że wprawdzie źródłem roszczenia powoda była czynność bankowa, dokonana przez pozwanego z (...) S.A., jednakże już roszczenie powoda nie wywodzi się z czynności bankowej, tylko z umowy cesji wierzytelności. Umowa cesji wierzytelności ze strony funduszu sekurytyzacyjnego nie stanowi czynności bankowej w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt. 5 prawa bankowego, bowiem nie jest dokonywana przez bank, tylko podmiot zajmujący się przejmowaniem wierzytelności bankowych, dlatego nie ma zastosowania wobec takiego podmiotu regulacja wprowadzona art. 13 ust. 1a uksc. Treść art. 5 ust. 2 prawa bankowego stanowi wyraźnie o czynnościach „o ile są one wykonywane przez banki”. Czynność cesji zatem dla banku stanowi czynność bankową, a dla innego podmiotu już nie jest taką czynnością.

Za powyższą interpretacją nowelizowanego przepisu art. 13 ust. 1a uksc przemawia ratio legis wprowadzonej normy, wprowadzona ona bowiem została nowelizacją ustawy prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw. Nowelizacja w głównej mierze na celu miała uchylene przepisów art. 96 – 98 prawa bankowego, dotyczących bankowego tytułu egzekucyjnego. Do tej pory banki miały dogodniejszą możliwość dochodzenia swych roszczeń, a to tylko poprzez wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego, zmiana prawa bankowego odsyła już banki na drogę sądową. Powiązanie nowelizacji tych dwóch ustaw prowadzi do wniosku, iż intencją ustawodawcy, przy wprowadzeniu art. 13 ust. 1a uksc, było złagodzenie ciężaru fiskalnego nałożonego na banki, które masowo dochodzą swych roszczeń, a dotychczas były uprzywilejowane w ich egzekucji. Sąd Apelacyjny w Katowicach już wcześniej rozważał zagadnienie dotyczące możliwości korzystania przez inne podmioty z przywileju w zakresie opłat wynikającego z art. 13 ust 1a uksc i wyraził w tym przedmiocie stanowisko zbieżne z argumentacją przytoczoną wyżej (przykładowo: postanowienie z 13 stycznia 2016r., sygn. akt I ACz 1/16, postanowienie z 22 marca 2016r., sygn. akt I ACz 260/16). Prowadzi to do wniosku, że opłata w niniejszej sprawie wynosić winna 5% wartości przedmiotu sporu, co prawidłowo przyjął Sąd pierwszej instancji. Ponieważ fachowy pełnomocnik powoda uścił jedynie kwotę 1 000 zł (a wymagana wysokość opłaty to 4352 zł), prawidłowo na podstawie art. 13 ust. 1a uksc i art. 130² § 1 k.p.c. zarządzono zwrot pozwu.

Z tych względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Tomasz Ślęzak SSA Ewa Jastrzębska